

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-783/19 - 1

Υπόθεση C-783/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

22 Οκτωβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

4 Οκτωβρίου 2019

Εκκαλούσα:

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Εφεσίβλητος:

GB

15ο πολιτικό τμήμα του Audiencia Provincial de Barcelona (περιφερειακού εφετείου Βαρκελώνης, Ισπανία)

[παραλειπόμενα] Έφεση [παραλειπόμενα]

Αντικείμενο: τακτική διαδικασία

Πρωτοδικείο: Juzgado de lo Mercantil n.º 06 de Barcelona (εμποροδικείο αριθ. 6 Βαρκελώνης, Ισπανία) [παραλειπόμενα]

Πρωτόδικη διαδικασία: τακτική διαδικασία [παραλειπόμενα]

Εκκαλούσα: [παραλειπόμενα]: COMITÉ INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE [παραλειπόμενα]

Εφεσίβλητος: GB

[παραλειπόμενα] Επί της εκδικαζομένης, κατά την τακτική διαδικασία, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου εφέσεως της COMITE INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE κατά του GB, εξεδόθη **ΟΡΙΣΤΙΚΗ**[.] απόφαση [παραλειπόμενα], με το ακόλουθο περιεχόμενο:

ΛΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα] [στοιχεία του δικαστηρίου]

Βαρκελώνη, 4 Οκτωβρίου 2019

Εκκαλούσα: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Εφεσίβλητος: GB

Εκκαλούμενη απόφαση: Απόφαση.

Ημερομηνία: 13 Ιουλίου 2018.

Ενάγουσα: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne.

Εναγόμενος: GB.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

1. Ενώπιον του παρόντος τμήματος του Audiencia Provincial de Barcelona (περιφερειακού εφετείου Βαρκελώνης) [παραλειπόμενα] εκδικάζεται η ασκηθείσα [παραλειπόμενα] από την Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne έφεση κατά της αποφάσεως του

[σελ. 2 του πρωτοτύπου] Juzgado Mercantil 6 de Barcelona (εμποροδικείου αριθ. 6 Βαρκελώνης) της 13ης Ιουλίου 2018.

2. Αντικείμενο της διαδικασίας και της εφέσεως είναι ο καθορισμός του πεδίου προστασίας της ονομασίας προελεύσεως «Champagne» έναντι της χρήσεως από τον GB της εμπορικής ονομασίας και του διακριτικού σημείου «Champanillo» για τον κατά τις συναλλαγές προσδιορισμό ορισμένων εμπορικών χώρων που χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες εστίασεως.

3. [παραλειπόμενα] [Ε]γείρονται ορισμένες αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο των κοινοτικών κανονισμών περί των ονομασιών προελεύσεως και, συγκεκριμένα, όσον αφορά την προστασία προελεύσεως των αμπελοοινικών προϊόντων, αμφιβολίες που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο προδικαστικής παραπομπής στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Πριν από τη διατύπωση του προδικαστικού ερωτήματος, οι διάδικοι κλήθηκαν να προβάλλουν όσα επιχειρήματα έκριναν πρόσφορα [παραλειπόμενα].

ΣΚΕΠΤΙΚΟ [παραλειπόμενα] [παραλειπόμενα]**ΠΡΩΤΟΝ.- Αντικείμενο της διαφοράς.**

Η Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) άσκησε αγωγή, κατά τη τακτική διαδικασία, κατά του GB προβάλλοντας αξιώσεις βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Συγκεκριμένα, ζητούσε:

«Να ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ:

- 1) ότι η χρήση στην αγορά από τον εναγόμενο του διακριτικού σημείου CHAMPANILLO [παραλειπόμενα] συνιστά προσβολή της ονομασίας [παραλειπόμενα] προελεύσεως Champagne.
- 2) Ότι η καταχώριση και χρήση του ονόματος τομέα “champanillo.es” καθώς και η χρήση του διακριτικού σημείου CHAMPANILLO στους λογαριασμούς του εναγόμενου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης Facebook και Twitter συνιστούν προσβολή της ονομασίας προελεύσεως Champagne.
- 3) Ότι, συνεπεία των ανωτέρω, το όνομα τομέα “champanillo.es” καθώς και οι λογαριασμοί στα ηλεκτρονικά μέσα κοινωνικής δικτύωσης στους οποίους χρησιμοποιείται το διακριτικό σημείο CHAMPANILLO πρέπει να διαγραφούν.

[σελ. 3 του πρωτοτύπου]

Να ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΙ Ο ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ:

- α) να συμμορφωθεί προς τα ανωτέρω.
- β) Να παύσει τη χρήση του διακριτικού σημείου CHAMPANILLO.
- γ) Να αποσύρει από την αγορά, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου, κάθε είδους μέσα, ετικέτες, αφίσες, διαφημίσεις[,] διαφημιστικά ή εμπορικά έγγραφα που φέρουν το εν λόγω διακριτικό σημείο.

Να ΔΙΑΤΑΧΘΕΙ:

- α) η διαγραφή του ονόματος τομέα “champanillo.es” μέσω επίσημης επιστολής προς τον φορέα Red.es.
- β) η κατάργηση των λογαριασμών στο Facebook και Twitter που φέρουν το διακριτικό σημείο CHAMPANILLO, μέσω επίσημης επιστολής προς τον αρμόδιο φορέα.

-Με καταδίκη του εναγομένου στα δικαστικά έξοδα».

2. Ο εναγόμενος αντέκρουσε την αγωγή [παραλειπόμενα] υποστηρίζοντας ότι χρησιμοποιούσε τον όρο «Champanillo» ή «el Champanillo» ως εμπορική

επωνυμία ενός καταστήματος εστίασεως (μπαρ Taras) χωρίς να υφίσταται κανενός είδους κίνδυνος συγχύσεως με τα προϊόντα που προστατεύονται από την ονομασία προελεύσεως Champagne και χωρίς να αντλεί κάποιο όφελος από τη φήμη της εν λόγω ονομασίας προελεύσεως.

3. Μετά την ολοκλήρωση των προβλεπόμενων δικονομικών σταδίων, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση απορρίπτοντας τα αιτήματα της ενάγουσας. Η απόφαση αναφέρει τα εξής[:]

«Στην παρούσα υπόθεση, μετά από ισόρροπη εκτίμηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, γίνεται αντιληπτό ότι ο υπαινιγμός της ονομασίας “Champagne” συνεπεία της χρήσεως του σημείου “Champanillo” [παραλειπόμενα] από τον εναγόμενο τόσο στα εμπορικά καταστήματα που αυτός διευθύνει, όσο και στα δίκτυα κοινωνικής δικτύωσης, είναι ισχνός και ασήμαντος [παραλειπόμενα] για να στοιχειοθετήσει παράβαση του [παραλειπόμενα] άρθρου 118ιγ, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007.

Για να στοιχειοθετηθεί παράβαση δεν αρκεί οποιοσδήποτε υπαινιγμός, αλλά πρέπει αυτός να συνδέεται με την προστασία που παρέχεται στις ονομασίες προελεύσεως. Τόσο το προϊόν το οποίο αφορά το σημείο “Champanillo”, το οποίο δεν είναι κρασί ή αλκοολούχο ποτό, αλλά η επωνυμία ενός [παραλειπόμενα] μπαρ Taras ή εστιατορίου, στο οποίο δεν είναι βέβαιο ότι πωλείται «champagne», όσο και το κοινό στο οποίο αυτό απευθύνεται διαφέρουν σε τέτοιον βαθμό με τα προϊόντα που προστατεύονται από την ονομασία “Champagne”, φημισμένο σήμα που χαίρει μεγάλου κύρους στον αμπελοοινικό τομέα και στον τομέα εστίασεως, ώστε η φωνητική ομοιότητα των σημείων να μη συνιστά υπαινιγμό».

Η [παραλειπόμενα] πρωτόδικη απόφαση έκανε αναφορά στη νομολογία του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία), τμήμα I, [παραλειπόμενα] απόφαση της 1ης Μαρτίου 2016 (ECLI:ES:TS:2016:771), εκδοθείσα σε υπόθεση αφορώσα το σήμα Champín, το οποίο χρησιμοποιείτο [σελ. 4 του πρωτοτύπου] για την εμπορία ενός μη αλκοολούχου ανθρακούχου ροφήματος με βάση φρούτα, προσφερόμενου σε παιδικές εορτές. Το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) έκρινε ότι το σήμα Champín δεν προσέβαλε την ονομασία προελεύσεως Champagne καθόσον το προϊόν στο οποίο αναφερόταν ο όρος Champín και οι αποδέκτες του προϊόντος αυτού διέφεραν από τα προστατευόμενα με την ονομασία Champagne προϊόντα και από τους αποδέκτες τους. Κατά συνέπεια, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η φωνητική ομοιότητα δεν συνιστούσε υπαινιγμό.

4. Η ονομασία προελεύσεως Champagne (ενάγουσα στην κύρια δίκη) άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής.
5. Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται το αιτούν δικαστήριο είναι τα εξής:

1) Η Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (στο εξής: C.I.V.C.), οργανισμός αναγνωρισμένος από το γαλλικό δίκαιο, είναι επιφορτισμένος με την

προάσπιση των συμφερόντων των παραγωγών Champagne, καθώς και με τη νομική προστασία της ίδιας της ονομασίας προελεύσεως Champagne ανά τον κόσμο.

2) Σύμφωνα με τον γαλλικό νόμο της 12ης Απριλίου 1941, η C.I.V.C. είναι οιονεί δημόσιος οργανισμός, ο οποίος διαθέτει νομική προσωπικότητα και νομιμοποίηση για την άσκηση αγωγών [παραλειπόμενα] ενώπιον των δικαστηρίων για την προστασία της ονομασίας Champagne.

3) Η ονομασία προελεύσεως «Champagne» προστατεύεται επί του παρόντος από το γαλλικό διάταγμα 2010-1441[,] της 22ας Νοεμβρίου 2010, το οποίο έχει εφαρμογή στην Ισπανία δυνάμει των διατάξεων της συμφωνίας μεταξύ του ισπανικού κράτους και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την προστασία των ονομασιών προελεύσεως, των ενδείξεων προελεύσεως και των ονομασιών ορισμένων προϊόντων, και του πρωτοκόλλου της 27ης Ιουνίου 1973.

4) Η ονομασία προελεύσεως «Champagne» προστατεύεται επίσης διεθνώς, δυνάμει καταχωρίσεως ενώπιον του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας, έγγραφα 3 έως 8 της αγωγής.

5) Η ονομασία προελεύσεως Champagne χαίρει παγκόσμιας αναγνωρίσεως και φήμης, έγγραφα 9 έως 16.

6) Ο GB χρησιμοποιεί το διακριτικό σημείο «CHAMPANILLO» ως επωνυμία ορισμένων καταστημάτων μπαρ Tapas που βρίσκονται στους δήμους Βαρκελώνης, Mollet del Vallés, Calella και Cardedeu, έγγραφα 17 έως 19.

7) Ο εναγόμενος επεδίωξε, δύο φορές, να καταχωρίσει το διακριτικό σημείο «Champanillo»[παραλειπόμενα] ως σήμα [παραλειπόμενα] ενώπιον του ισπανικού γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων (OEPM), αίτημα που, και τις δύο φορές, μετά από ανακοπή της ενάγουσας, απερρίφθη, με αποφάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 2011 και της 14ης Απριλίου 2015, λόγω της ασυμβατότητας του διακριτικού αυτού σημείου με την ονομασία προελεύσεως Champagne. [σελ. 5 του πρωτοτύπου]

8) Ο GB χρησιμοποιεί επίσης τον όρο «Champanillo» για τη διαφήμιση των καταστημάτων του εστίασεως (ποτά και tapas) σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης καθώς και με παραδοσιακά διαφημιστικά μέσα (κάρτες, φυλλάδια και διαφημίσεις), χρήση που ομοίως αμφισβητείται.

9) Η ενάγουσα αποδεικνύει εγγράφως ότι ο GB εμπορευόταν έως το 2015 στα καταστήματά του ένα αφρώδες ποτό με την ονομασία «Champanillo», έπαυσε δε την εμπορία του αφρώδους αυτού οίνου κατόπιν οχλήσεώς του από την ενάγουσα.

10) Επιπλέον, κατά τη διαφήμιση των καταστημάτων χρησιμοποιεί ως γραφιστική στήριξη τη φωτογραφία δύο ποτηριών με αφρώδες ποτό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.- Νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εγείρονται οι αμφιβολίες.

6. Υπό γενικούς όρους, το επίμαχο ζήτημα είναι εάν ο ιδιοκτήτης επιχειρήσεως εστίασεως μπορεί να χρησιμοποιεί ένα όνομα που θα μπορούσε να υπαινίσσεται μια προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως προϊόντος.
7. Η νομοθεσία σχετικά με την προστασία των ονομασιών προελεύσεως αναφέρεται σε προϊόντα, ενώ το πρόσωπο που χρησιμοποιεί τον προκαλούντα υπαινιγμό όρο παρέχει υπηρεσίες.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου πρέπει να εκδικαστεί η έφεση αποτελείται, κατ' ουσίαν[,] από το άρθρο 13 του κανονισμού [παραλειπόμενα] [(ΕΕ)] 510/2006, του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων και από τον κανονισμό [παραλειπόμενα] [(ΕΕ)] 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων. Το άρθρο 103 του κανονισμού αυτού αναφέρεται ρητώς στο καθεστώς προστασίας των συνδεόμενων με αμπελοοινικά προϊόντα ονομασιών προελεύσεως.

Όσον αφορά τον κανονισμό αυτόν παρατίθεται, συγκεκριμένα, η παράγραφος 2, [σελ. 6 του πρωτοτύπου] στοιχείο β', καθ' ο μέρος κάνει αναφορά όχι μόνο σε προϊόντα αλλά και σε προϊόντα συνδεόμενα με υπηρεσίες:

«2. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης, οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις καθώς και οι οίνοι για τους οποίους χρησιμοποιούνται οι εν λόγω προστατευόμενες ονομασίες σύμφωνα με τις προδιαγραφές του προϊόντος προστατεύονται από:

β) κάθε κατάχρηση, απομίμηση ή [υπαινιγμός], έστω και αν αναφέρεται η πραγματική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση, μεταγραφή ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως “τρόπος”, “τύπος”, “μέθοδος”, “όπως παράγεται στ...”, “απομίμηση”, “γεύση”, “είδος” ή άλλες ανάλογες.»

Οι διατάξεις αυτές έπρεπε να ενσωματωθούν στο άρθρο 1.643-1 του γαλλικού Αγροτικού Κώδικα, ο οποίος έχει εφαρμογή στην Ισπανία δυνάμει της συμφωνίας μεταξύ του ισπανικού κράτους και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την προστασία των ονομασιών προελεύσεως, των ενδείξεων προελεύσεως και των ονομασιών ορισμένων προϊόντων (πρωτόκολλο της 27ης Ιουνίου 1973).

8. Βάσει του νομοθετικού αυτού πλαισίου, και με την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής συμπληρωματικών κανόνων, ανακύπτουν αμφιβολίες ως προς το εύρος και την ερμηνεία της κοινοτικής αυτής νομοθεσίας, αμφιβολίες που αφορούν, υπό γενικούς όρους[,] τα ακόλουθα ερωτήματα σχετικά με τα όρια προστασίας των ονομασιών προελεύσεως ως καθεστώτος συγκρίσιμου με το καθεστώς προστασίας άλλων δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

- 1) Καθιστά το πεδίο προστασίας [παραλειπόμενα] ορισμένης ονομασίας προελεύσεως δυνατή την προστασία της ονομασίας αυτής όχι μόνον έναντι παρόμοιων προϊόντων, αλλά και έναντι υπηρεσιών που πιθανώς συνδέονται με την άμεση ή έμμεση διανομή των προϊόντων αυτών;

- 2) Επιβάλλει ο κατά τα ως άνω άρθρα των κοινοτικών κανονισμών κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού μια κατ’ αρχήν ορολογική εξέταση [παραλειπόμενα] προκειμένου να καθοριστεί η επιρροή που η χρησιμοποιούμενη ονομασία ασκεί στον μέσο καταναλωτή, ή πρέπει, προηγουμένως, [παραλειπόμενα], για τους σκοπούς της εξέτασεως του κινδύνου αυτού προσβολής, να διαπιστωθεί ότι πρόκειται για τα ίδια προϊόντα, για παρόμοια προϊόντα ή για σύνθετα προϊόντα που, μεταξύ των συστατικών τους, περιλαμβάνουν προϊόν προστατευόμενο από ονομασία προελεύσεως;

- 3) Πρέπει, όταν υφίσταται πλήρης ή πολύ υψηλή ταύτιση στα ονόματα, ο κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού να καθορίζεται βάσει αντικειμενικών παραμέτρων, ή πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των οποίων γίνεται υπαινιγμός ή τα οποία προκαλούν υπαινιγμούς προκειμένου να συναχθεί ότι ο κίνδυνος υπαινιγμού είναι ισχνός ή ασήμαντος;

- 4) Αποτελεί, στις περιπτώσεις κινδύνου υπαινιγμού ή αντλήσεως οφέλους, η προβλεπόμενη από τη νομοθεσία αναφοράς προστασία ειδική προστασία, ίδια των ιδιαιτεροτήτων των προϊόντων αυτών, ή πρέπει η προστασία να συνδέεται κατ’ ανάγκην με τους κανόνες περί αθέμιτου ανταγωνισμού;

9. Τα ερωτήματα αυτά ανακύπτουν κατά την εξέταση της εφέσεως και αφορούν τον καθορισμό [σελ. 7 του πρωτοτύπου] του εύρους και της ερμηνείας των περιπτώσεων προσβολής ονομασίας προελεύσεως λόγω αντλήσεως οφέλους από τη φήμη της ονομασίας αυτής όταν ο φερόμενος παραβάτης παρέχει υπηρεσίες.

10. [παραλειπόμενα] [συμπληρωματικά ερωτήματα τα οποία προτάθηκαν από την εκκαλούσα, αλλά δεν ελήφθησαν υπόψη]

ΤΡΙΤΟΝ. Λυσιτέλεια του προδικαστικού ερωτήματος.

11. Σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη νομολογία εφαρμογής του, όταν το εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι κοινοτικός κανόνας ως προς τον οποίον δεν υφίσταται ερμηνεία και ο οποίος θα μπορούσε να εγείρει ζητήματα συμβατότητας με άλλους εσωτερικούς κανόνες ή με την ίδια την εσωτερική νομολογία έχει εφαρμογή σε υπόθεση, νομιμοποιείται να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα, ακόμη και αν δεν αποτελεί την τελευταία εθνική δικαιοδοτική βαθμίδα. Τα εθνικά δικαστήρια διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την υποβολή ερωτήματος στο Δικαστήριο όταν εκτιμούν ότι μια εκκρεμής ενώπιόν τους υπόθεση εγείρει ζητήματα σχετικά με την ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου επί των οποίων τα ίδια καλούνται να αποφανθούν.
12. Εν προκειμένω, οι ερμηνευτικές αυτές αμφιβολίες αφορούν τους παρατεθέντες κανονισμούς της ΕΕ [παραλειπόμενα], ήτοι, τον κανονισμό (ΕΚ) [παραλειπόμενα] 510/2006, του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων, και [παραλειπόμενα] τον κανονισμό (ΕΕ) [παραλειπόμενα] 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων [παραλειπόμενα].
13. Αφού οριοθετήθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο η διαφορά, το αιτούν δικαστήριο κρίνει αναγκαία την υποβολή της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα.

ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟ

[σελ. 8 του πρωτοτύπου] Βάσει των προεκτεθέντων, το αιτούν δικαστήριο αποφασίζει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) [παραλειπόμενα] 510/2006, του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων, και [τ]ου άρθρου 103 του κανονισμού [παραλειπόμενα] [(ΕΕ)] 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων.

- 1) Καθιστά το πεδίο προστασίας [ορισμένης] ονομασίας προελεύσεως δυνατή την προστασία της ονομασίας αυτής όχι μόνον έναντι παρόμοιων προϊόντων, αλλά και έναντι υπηρεσιών που πιθανώς συνδέονται με την άμεση ή έμμεση διανομή των προϊόντων αυτών;

2) Επιβάλλει ο κατά τα ως άνω άρθρα των κοινοτικών κανονισμών κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού μια κατ' αρχήν ορολογική εξέταση[,] προκειμένου να καθοριστεί η επιρροή που η χρησιμοποιούμενη ονομασία ασκεί στον μέσο καταναλωτή, ή πρέπει, προηγουμένως, για τους σκοπούς της εξέτασής του κινδύνου αυτού προσβολής[,] να διαπιστωθεί ότι πρόκειται για τα ίδια προϊόντα, για παρόμοια προϊόντα ή για σύνθετα προϊόντα που, μεταξύ των συστατικών τους, περιλαμβάνουν προϊόν προστατευόμενο από ονομασία προελεύσεως;

3) Πρέπει, όταν υφίσταται πλήρης ή πολύ υψηλή ταύτιση στα ονόματα, ο κίνδυνος προσβολής λόγω υπαινιγμού να καθορίζεται βάσει αντικειμενικών παραμέτρων, ή πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των οποίων γίνεται υπαινιγμός ή τα οποία προκαλούν υπαινιγμούς προκειμένου να συναχθεί ότι ο κίνδυνος υπαινιγμού είναι ισχνός ή ασήμαντος;

4) Αποτελεί, στις περιπτώσεις κινδύνου υπαινιγμού ή αντλήσεως οφέλους, η προβλεπόμενη από τη νομοθεσία αναφοράς προστασία ειδική προστασία, ίδια των ιδιοτήτων των προϊόντων αυτών, ή πρέπει η προστασία να συνδέεται κατ' ανάγκην με τους κανόνες περί αθέμιτου ανταγωνισμού;

[παραλειπόμενα] [Ζητήματα δικονομικής φύσεως] [παραλειπόμενα] Η παρούσα απόφαση είναι οριστική και δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο.

[σελ. 9 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα].

Βαρκελώνη, 10 Οκτωβρίου 2019.

[παραλειπόμενα]